Եւ զբազում չարչարել մինչև ոչ գտին զամենեսեան՝ հոռոմ և թուրք ընկերք որք զմիմեանս ցուցին։

Գչի ԺԱ Նոյեմբեր օլօֆէն ել և արարին մուհտի[1]) զՄունգարիզատէ և ի տեղի նորա զազիէսքէր՝ զՂատրին ծեր։ Եւ այգուցն (12 Նոյ.) մտանէր տօնանման ի ներքս, եւ ի գնալն ոչ ուրեք մարտեաւ եւ ոչ ընդ ումեք պատերազմեցաւ, այլ չրջագայեալ յանկիւնս յանկիւնս կղզեաց և գայր. և ի գալն մերձ ի փոքր կղզիսն ի մեծ հողմոցն կոտորէր Գ նաւ, և թուրքն գողացեալ էր ի Ֆռանկաց Բ նաւ, որ կանգնէին ի կըղզիս վասն պիտոյից։

Զոմն կալեալ՝ ի Թէրսխանէ անցուցին վասն գեղին մէստի, եւ զԲ հացածախ եւս վասն զասլանլին ՃԻ առնելոյ։

[Ի] քաղաքս զով որ գտանէր եւ զղաւուխս եւ զմէստս կտրէր եւ ի ցերեկ [կո]խեալ զմէյխանայս՝ գանէր յոյժ զՏաճիկս եւ սպան զքեաթիպ ոմն սպահոց, որ տւեալ կարդացեալ էր զղոտ (?), ուստի և յոյժ անէծս ընկալեալ և ազգ նոցին նալէթ կարդացին նմա։ [Զ]այլ ոմն կին խոհեմ կալեալ և զաղախին եդեալ ի (պաքաղ) բեռնաբարձի և գանեալ ի վերայ նստ . . . Եէնկիչէր աղասին կալեալ զոմն կին յոլ աղախնօք և գանեալ, որք և կիսամեռ գնացեալ ի տուն մեռանին, և այրն մտեալ ի վէզիր և ի դատաւոր ոչինչ [չա]հեցաւ, այլ ՁՌ ըստակ տվին։ Եւ զմէյխանայս Եէնկի մահալէի երեր՝ թէ չեն (քաա մը անընդհատ) վասն զի յոյժ ընդդիմացաւ նոցա աղան մինչև արիւն (դողը կը-դրուած)։

1) զմուհտի.